

על-מות לַבֵּן מְזֻמֹּר

אפיטפים לילדים צעירים אינם נפוצים כלל בקרב כותבי האפיטפים המשכיליים, והמעטים שנכתבו על מותם של ילדים בטרם עת נושאים מטען רגשי עז. תיאורי הילדים באפיטף משקפים במידה רבה את תפיסת הילדות בתקופה הנידונה, שראתה בילדים "מבוגרים בהמתנה". הביטוי המובהק ביותר לתפיסה זו מצוי באפיטף של יש"ר מגורציאה המכנה את הילד "בוסר". אף באפיטפים שכתב שד"ל על ילדים קטנים מופיע הילד כדובר בדמות "מבוגר קטן". מעניין לציין, שלא כבמצבותיו הרבות של שד"ל, המכילות את שם המת ואת שם אביו, השמות החקוקים על מצבות הילדים הם שמות כלליים בלבד: "מצבת ילד", "מצבת ילדה קטנה" וכיוצא באלה, ואין הם מנציחים את שם הילד הנפטר באמצעות אקרוסטיכון או באמצעות אזכור ישיר של שמו. כך נעשים האפיטפים לילדים ליצירה פילוסופית-דתית אוניברסלית שכוחה יפה לכל מקרה ומקרה של מות ילד.

מצבה

על קבורת ילד

אם כָּל פְּרִים תִּבְצֹר,
לָךְ עֲנָבִים אֵין חֶסֶר
לְמָה מָוֹת אֶכְזָר!
לְמָה תִּקְטָף הַבֶּטֶר?

(יצחק שמואל ריג'יו מגוריצאה, ביכורי העתים)